

Список використаних джерел:

1. Єдине інформаційне середовище університету [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://cloud365.mk.ua>.
2. Council of Europe. Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment [Електронний ресурс] / Council of Europe // Cambridge University Press. – 2001. – Режим доступу до ресурсу: <https://rm.coe.int/1680459f97>

Благий О.С.

асистент,

Українська інженерно-педагогічна академія

МЕТОД НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ТЕХНОЛОГІВ ХАРЧОВОЇ ГАЛУЗІ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Метод формування здоров'язберігаючої компетентності майбутніх інженерів-технологів харчової галузі повинен забезпечити формування медико-фізіологічної, біологічної та технологічної компетентностей. Слід відмітити, що формування складових змісту не може бути відокремленим. Реалізація напрямів змісту зумовлює їх об'єднання в єдине ціле, внаслідок чого основні компоненти синтезуються в цілісну систему. Такий метод навчання передбачає застосування інтеграції. Так, його впровадження в процес підготовки майбутніх інженерів-технологів харчової галузі пов'язан з низкою суперечностей, а саме:

- між соціальними вимогами до рівня сформованості здоров'язберігаючої компетентності майбутніх фахівців та відсутністю чіткого алгоритму її формування в процесі навчання студентів;
- між досить значною кількістю методів навчання та відсутністю ціленаправленого методу формування здоров'язберігаючої компетентності майбутніх інженерів-технологів харчової галузі.

Наявність представлених суперечностей та відсутність відповідного методу формування здоров'язберігаючої компетентності майбутніх інженерів-технологів харчової галузі зумовлює актуальність його розробки.

Метою дослідження є обґрунтування та розробка методу формування здоров'язберігаючої компетентності у майбутніх інженерів-технологів харчової галузі.

Інтеграція означає стан зв'язаності окремих диференційованих частин і функцій системи в ціле, а також процес, що веде до такого стану [1, с. 177]. Диференційованими елементами в процесі формування

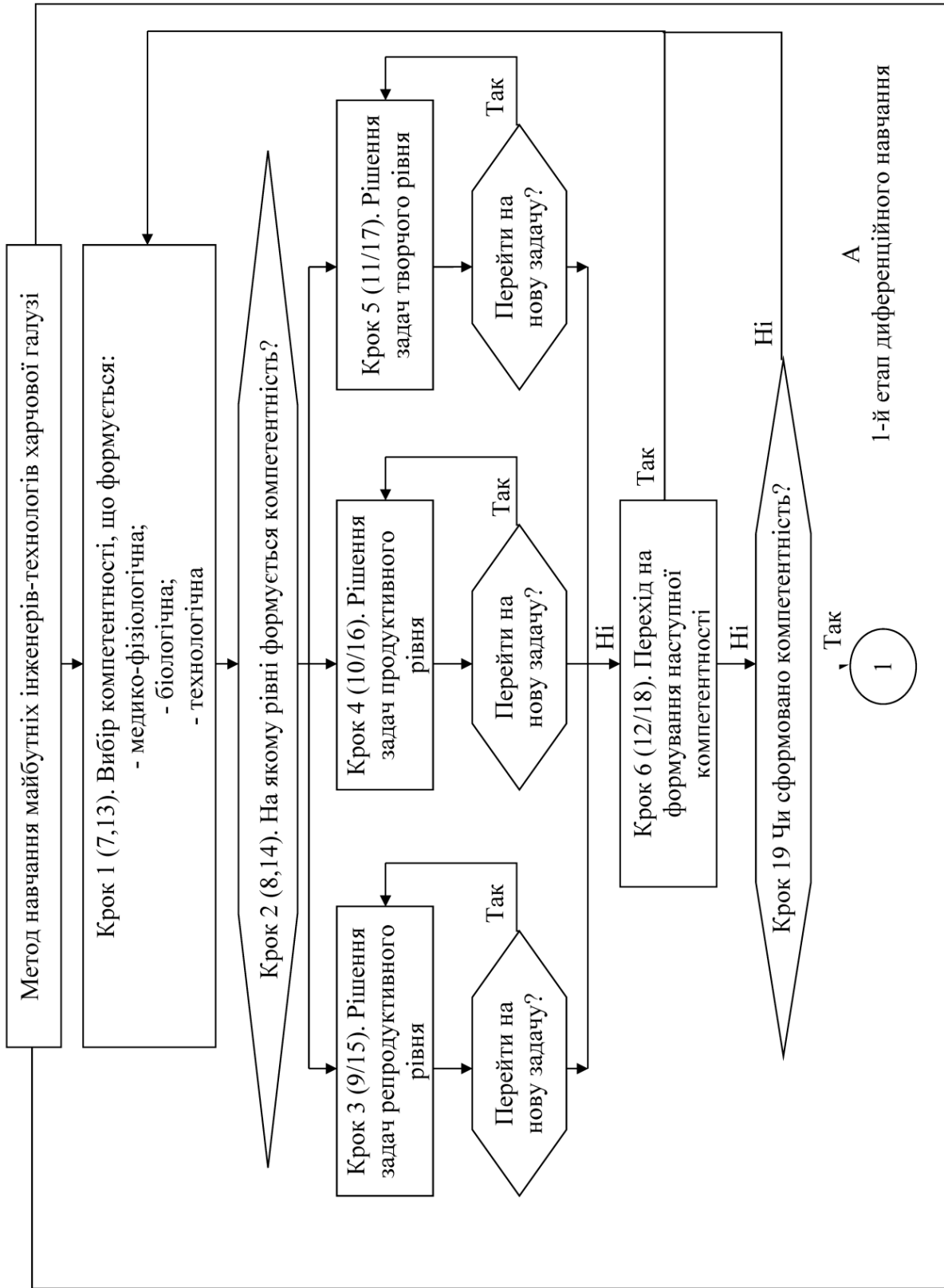
здоров'язберігаючої компетентності майбутніх інженерів-технологів харчової галузі виступають саме медико-фізіологічна, біологічна та технологічна компетентності. Науковець [2, с. 65] стверджує, що диференціація пов'язана з вивченням елементів системи. За дослідженнями авторів [2, с. 65; 3, с. 7] диференціація впливає на наступний процес інтеграції, тому розпочати процес інтеграції без попередньої диференціації не можливо. Отже, на стадії розробки методу навчання майбутніх фахівців важливо виділити два послідовні етапи взаємодії складових змісту такі, як диференціація та інтеграція. На першому етапі окремо формуються медико-фізіологічна, біологічна та технологічна компетентності, а на другому, відбувається формування здоров'язберігаючої компетентності майбутніх фахівців, як інтеграція їх трьох.

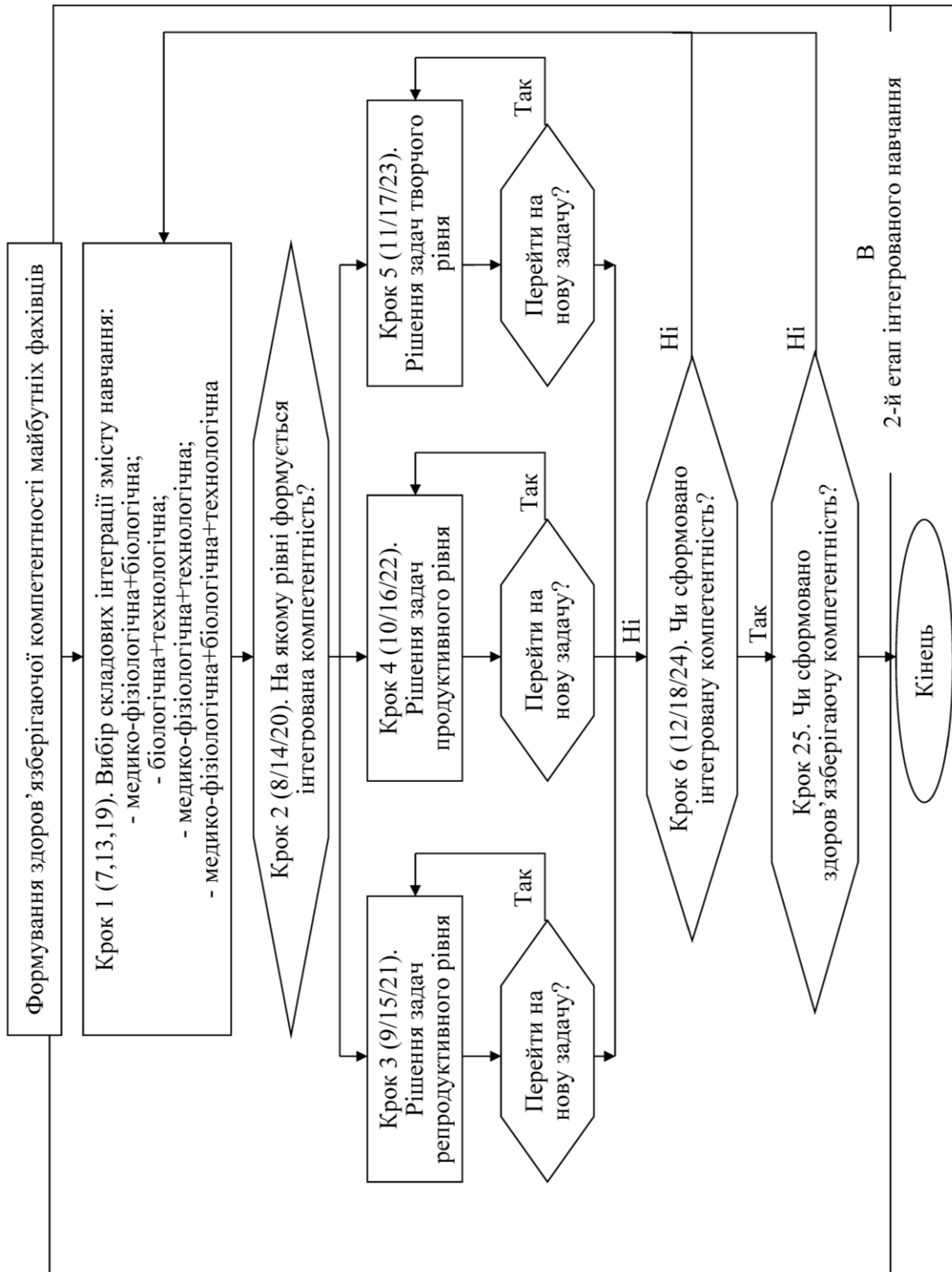
Розглянемо більш детально етапи методу навчання, що дозволять формувати здоров'язберігаючу компетентність у майбутніх інженерів-технологів харчової галузі.

Першим етапом (А) методу є диференційне навчання. Він забезпечує диференційне освоєння трьох компетентностей, а саме медико-фізіологічної, біологічної та технологічної. Саме диференційне навчання є підґрунтям проведення інтеграції компетентностей, що у комплексі формують здоров'язберігаючу компетентність майбутніх інженерів-технологів харчової галузі.

Розглянемо другий етап методу навчання (В), що полягає в поступовій інтеграції медико-фізіологічної, біологічної та технологічної компетентностей. Метод інтеграції відповідає за процес поєднання раніше диференційованих компетентностей. Тому, необхідно визначити складові інтеграції. Такими складовими в процесі навчання майбутніх інженерів-технологів харчової галузі виступають: медико-фізіологічна, біологічна та технологічна компетентності. Їх поступова інтеграція відбувається за такими зв'язками, як медико-фізіологічна – біологічна, біологічна – технологічна; медико-фізіологічна – технологічна та медико-фізіологічна – біологічна – технологічна компетентності.

Зазначимо, що така інтеграція не повинна бути ні простим злиттям інформації взаємодіючих наук, ні їх механічною сумою, ні поглинанням одних наук іншими. Їх механізм не можна уявити у вигляді простого механічного переносу інформації з однієї компетентності в іншу [4, с. 103]. Інтеграція здоров'язберігаючих компетентностей майбутніх фахівців є результатом методики викладання матеріалу із поступовим збільшенням проблемності його подання. Оскільки, якісна підготовка майбутніх інженерів-технологів харчової галузі потребує постійного ускладнення завдань, то освоєння навчального матеріалу повинно відбуватися на репродуктивному, продуктивному та творчому рівнях.

Автор [5, с. 33] стверджує, що одним з варіантів реалізації інтеграції є міжпредметні зв'язки. Дослідження науковця [6], дозволяють використовувати міжпредметні зв'язки як дидактичний інструмент, що розкриває взаємовплив компетентностей. Міжпредметні зв'язки [6] розглядають, як систему відношень між знаннями, вміннями та навичками, що формуються за допомогою змісту, методів і засобів навчання. Ефективним методом реалізації міжпредметних зв'язків у процесі формування здоров'язберігаючої компетентності майбутніх інженерів-технологів харчової галузі є використання інтегрованих професійних задач різного рівня складності.

Розроблений метод формування здоров'язберігаючої компетентності майбутніх інженерів-технологів харчової галузі представлено на рисунку.

Реалізація розробленого методу формування здоров'язберігаючої компетентності майбутніх інженерів-технологів харчової галузі у повній мірі відображає цілі та відповідно зміст навчання. Забезпечуючи композиційну побудову, передачу і засвоєння змісту навчання, а також зворотній зв'язок у навчальному процесі, метод виступає не лише як засіб реалізації діяльності викладача і студента, але і як форма цього засобу – форма руху змісту і процесу навчання [7, с. 109].

Список використаних джерел:

1. Трубочева С.Є. Інтеграція змісту шкільної освіти в умовах профільного навчання. – Наукові записки. Серія: педагогіка і психологія, № 11. – Вінниця, 2004. – С. 175-177.

2. Туриця О. Інтеграція та диференціація знань студентів у процесі вивчення хімічних і технологічних дисциплін. – Вісник Львів. ун-ту. Серія педаг. Вип. 28. – Львів, 2012. – С. 65–73.

3. Сергієнко В. Науково-практичне місце інтеграції та інтеграційні особливості навчального процесу в ліцеї економічного профілю / В. Сергієнко // Завуч. – 2007. – № 21 (315). – С. 6–7, с. 7.

4. Гуревич Р.С. Інтеграція наукових знань у підготовці майбутнього вчителя технологій Педагогічні науки: реалії та перспективи Вип. 51'2015 Сер. 5. с. 97-103.

5. Заграйская Ю.С. Методика интегрированного обучения английскому языку и зарубежной литературе на занятиях по домашнему чтению (2 курс, языковой ВУЗ) [Текст]: автореф. дис. канд. пед. наук: 13.00.02 / Заграйская Юлия Станиславовна. – Иркутск, 2009. – 33 с.

6. Еремкин А.И. Система межпредметных связей в высшей школе (аспект подготовки учителя): Монография. Х.: Вища шк., 1984. – 152 с.

7. Білик О.С. Педагогічні умови інтеграції методів навчання фахових дисциплін майбутніх будівельників у вищих технічних навчальних закладах: дис. канд. пед. наук : 13.00.04 / Білик Оксана Сергіївна. – Вінниця, 2009. – 214 с.